

ת"פ 31940/06/14 - מדינת ישראל נגד ארקדי סוליימנוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 31940-06-14 מדינת ישראל נ' סוליימנוב

בפני	כב' השופט דוד רוזן
בעניין:	מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עופרה קרמני-אוטולנגי	המאשימה
נגד	
ארקדי סוליימנוב	
ע"י ב"כ עו"ד אשרף אבורזק	הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של גרם מוות ברשלנות (עבירה לפי ס' 304 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; להלן: החוק) והזנחת שמירה של כלי ירייה (עבירה לפי ס' 339(א) לחוק).

א. כתב האישום:

על פי כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם (במ/1), ביום 06.08.2012 בשעה 21:50 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם יחד עם גב' עדינה (קפח) אנייב ז"ל (להלן: המנוחה), עמה הייתה לו היכרות קודמת בת מספר חודשים, למלונית ברח' אלנבי 28 בתל אביב (להלן: המלונית) ושכר שם חדר ל-3 שעות. ברשותו של הנאשם היה תיק ובו אקדח מסוג יריחו (להלן: האקדח), אותו החזיק הנאשם ברישיון בשל עבודתו בחברת אבטחה, וכן 3 מחסניות לאקדח. על פי העובדות המוסכמות עלי כתב האישום, עוד בטרם הגיע למלונית וכן בחדר במלונית, שיתפה המנוחה את הנאשם, במספר הזדמנויות, ברצונה לשים קץ לחייה. בתגובה ענה לה הנאשם כי היא אישה צעירה שצריכה לגדל את ילדיה, וכי אל לה לדבר כך. בהיותם בחדר במלונית, השמיעה המנוחה באזני הנאשם שירים המעידים על דיכאון באמצעות הטלפון הנייד שלו תוך שהיא ממררת בבכי, חיבקה את הנאשם וחזרה בפניו על רצונה למות. בהמשך צילם הנאשם את המנוחה לבקשתה באמצעות הטלפון הנייד שלו כשהיא מחזיקה באקדחו, ולאחר מכן החזיר את האקדח לתיק ונכנס להתקלח, כשהוא משאיר את האקדח והמחסניות בחדר יחד עם המנוחה. בצאתו מהמקלחת, ולאחר שהבחין במנוחה מוציאה את האקדח מתיקו, אמר הנאשם למנוחה כי אסור לה לגעת באקדח, נטל את האקדח ממנה והחזירו לתיק. בהמשך, כאשר הנאשם פנה לבצע שיחת טלפון, נטלה המנוחה את האקדח ואת אחת המחסניות, נכנסה אל חדר המקלחת, טענה את האקדח וירתה בראשה ברקתה הימנית. ירי זה גרם למותה של המנוחה.

ב. טיעוני הצדדים:

בטיעוניה לעונש הדגישה ב"כ המאשימה הנכבדה, עו"ד עפרה קרמני-אוטולנגי, את מידת רשלנותו הגבוהה של הנאשם, כאשר לא נקט באמצעי זהירות מתאימים בשמירה על אקדחו במספר הזדמנויות שהיו לו לעשות כן במהלך האירוע, חרף ידיעתו מבעוד מועד על רצונה של המנוחה לשים קץ לחייה. כן ציינה את חומרתן הרבה של תוצאות רשלנותו, את הנזק שנגרם לבן זוגה ובתה הקטינה של המנוחה, ואת עברו הפלילי של הנאשם. הפרקליטה המלומדת טענה למתחם ענישה שנע בין 15 חודשים לבין שנתיים מאסר בפועל, וביקשה למקם את הנאשם ברף העליון של המתחם ולהשית עליו עונש של שנתיים מאסר בפועל.

מטעם המדינה הוגש גיליון רישומו הפלילי של הנאשם (1/ת) ותצהיר קורבן עבירה מאת בן זוגה של מנוחה (2/ת).

הסנגור הנכבד, עו"ד אשרף אבו ראזק, ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, תוך שציין את התכנון המוקדם של המנוחה לשים קץ לחייה, וטען כי הנאשם נקט בכל אמצעי זהירות אפשרי בנסיבות העניין.

מטעם ההגנה הוגשו מסמכים רפואיים המעידים על ניסיונות התאבדות קודמים של המנוחה (1/נ ו-2/נ), הקלטה בקולה של מנוחה בה היא מספרת לבן-זוגה על כוונתה להתאבד (3/נ), וכן הודעת בן-זוגה של המנוחה במשטרה (4/נ).

כל צד הגיש פסיקה התומכת בעמדתו.

ג. דין והכרעה:

משמצא המחוקק לנכון להוסיף לספר החוקים את תיקון מס' 113 לחוק, מצווה בית המשפט לפעול בהתאם להוראותיו ולקבוע תחילה מהו מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם.

1. הערך החברתי הנפגע ומידת הפגיעה בו:

הערך החברתי שנפגע כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הוא שמירה על חייו ושלמות גופו של אדם. רשלנותו של הנאשם הביאה לקיפוח חייה של המנוחה - מדובר בפגיעה ממשית בערך המוגן.

2. הענישה הנוהגת:

בע"פ 389/08 **ברדה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) דובר במערער, אשר גרם ברשלנותו למות חברו במהלך משחק בנשק, ונדון בבית המשפט המחוזי ל-15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, תוך שהדגיש כי מדובר בעונש ההולם את נסיבות האירוע ואת תוצאתו הטראגית, ואת חובתו של כל אדם המחזיק נשק קטלני דוגמת אקדח לנקוט במשנה זהירות בשמירתו.

בע"פ 9687/03 **אבינון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) דובר במערער, אשר הורשע בבית המשפט המחוזי בגרימה ברשלנות של מות חברו במהלך טיפול רשלני באקדח, ונדון ל-15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, תוך שציין כי העונש שהושת על המערער משקף מדיניות ענישה ראויה, אשר מטרתה היא להרתיע מפני שימוש רשלני בנשק.

בע"פ 119/93 **לורנס נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) דובר במערער, אשר הורשע בגרימה ברשלנות של מות חברו במהלך משחק "רולטה רוסית", ונדון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, תוך שציין כי מדובר בעונש מאוזן ושקול, והדגיש את ההיבט ההרתעתי בענישה הנדרש במקרים אלה.

ברע"פ 8886/10 **אינדיג נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) דובר במערער, אשר שימש כשוטר-כלאי בתחנת מעצר משטרתית, וגרם ברשלנותו למותו של עציר אובדני, אשר אף ביטא כוונותיו בפומבי. בית משפט השלום גזר על המערער עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש, וקבע כי ערכאה קמא צדקה בהעדיפה את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. בית המשפט העליון לא מצא ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ג.3. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

הנאשם לא השכיל - במספר הזדמנויות - לנקוט באמצעי זהירות מתאימים ולמנוע גישה של המנוחה לאקדח או לתחמושתו, חרף העובדה כי המנוחה ביטאה בפניו את כוונותיה יותר מפעם אחת, ואף אחזה באקדח בנוכחותו. מחדלו של הנאשם יצר סיכון של ממש לחיי אדם, סיכון שלמרבה הצער התממש הלכה למעשה.

מנגד, לא ניתן להתעלם מכך כי האירוע הטראגי המתואר בכתב האישום הוא במידה רבה פרי תכנונה ורצונה של המנוחה, אשר שמה לעצמה למטרה לשים קץ לחייה באותו יום (ראו **נ/3**).

בהתחשב במכלול השיקולים אשר פורטו לעיל, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ג.4. קביעת העונש המתאים בתוך המתחם:

משקבעתי את מתחם העונש ההולם, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

מדובר בנאשם יליד 1980, רווק. לחובתו של הנאשם 2 הרשעות קודמות, האחת בעבירה של תקיפת בת זוג משנת 2008, והשנייה בעבירות של שימוש במסמך מזויף, זיוף וניסיון קבלת דבר במרמה משנת 2001.

הנאשם העיד בבית המשפט על הטראומה שחוזה כתוצאה מהתאבדותה של המנוחה, ועל הפגיעה התעסוקתית שנגרמה לו בעקבות האירוע הטראגי. הנאשם ציין כי לא ידע על רצונה של המנוחה להתאבד.

ד. סוף דבר:

לאחר ששקלתי את כלל הנתונים הצריכים לעניין, הנני לגזור על הנאשם את העונש הבא:

15 חודשי מאסר, מתוכם 8 בפועל והיתרה על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה מן העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום כ"ג שבט תשע"ה, 12/02/2015 במעמד הנוכחים.

דוד רוזן , שופט